

Udvalget; men jeg kan ikke forstaa, at det skal kaldes liberalt, at en Mand skal deponere en Sum forud, hvad vi ville have, at han skal gaa fri for; forøvrigt bliver det i og for sig det Samme, enten man tager det Ene eller det Andet. Grundforskjellen er kun den, at vi ikke ville, at han skal give de Penge for det. Sagen er jo nemlig, som min ærede Sidemand (Thorup) udtalte, at der er Institutioner, som have gennemført en saadan Praxis, at man meget godt kan undvære Procuratorer, og jeg skal nævne et af de bedste, det er Husmandskreditsforeningen for Sjælland. Jeg er selv Repræsentant der, og der kunne vi saa meget godt komme ud af det uden at ty til Procuratorer, men det er maasse derfor, ærede Medlemmer ere imod det, det veed jeg ikke, men at det kan ske, veed jeg. Mere skal jeg ikke udtale herom, og jeg skal endnu kun sige, at ærede Medlemmer have anket over, at jeg sagde, at Udvalget ikke vilde tage Spørgsmaalet med Hensyn til § 1 under Overbeieelse. Det har jeg ikke sagt. Jeg har kun sagt det med Hensyn til Vædringsforslaget til § 4, fordi vi der have haft Spørgsmaalet fremme. Jeg sjiønner ikke rettere, end at hvad de ærede Medlemmer her vilde, i og for sig ligger i selve det oprindelige Vædringsforslag, kun vilde de derved bevirke, at Laansøgerne faae lidt mere Brydere end efter vor Affattelse.

Veth: Den ærede Ordfører glædede sig over, at han ingen Jurister havde haft i Udvalget. Jeg tror, at det ærede Medlems Udtalelser, og hvad der iøvrigt er fremkommet i Dag, kunde være et Vidnesbyrd om, at det kunde have været til Gavn, dersom de havde haft en Jurist med. Jeg finder, at det er en af de fletteste Maader at forsvare en Sag paa, som ikke kan forsvares, at komme med en saadan personlig Bemærkning som den, den ærede Ordfører nu kom med. Jeg har kun bedt om Ordet for at sige den ærede Ordfører dette, men da jeg nu har Ordet, saa vil jeg dog henstille til den ærede Ordfører, hvad der er det ene Naturlige og Fornuftige, og hvad der jo ogsaa er sagt ham fra anden Side, blandt Andet af det ærede Medlem fra Fredensborg (Hage), nemlig, at Udvalget mellem anden og tredje Behandling konfererer med den ærede Finanzminister og ser at komme til Enighed om disse Ting, som her er talt om i Dag. Naar de kunne opnaa Enighed med den ærede Minister — og den ærede Minister synes jo i denne Sag at stille sig imødekommende — saa ere vi sikre paa at faae Loven. Tør jeg stille den Anmodning til

det ærede Medlem, og tør jeg som Jurist give ham det Raad.

Formanden (Berg): For saa vidt som der i den sidste ærede Talers Udtalelse skulde ligge nogen Anthynding af, at den ærede Ordfører har villet sige noget Ubehageligt om ærede juridiske Medlemmer, turde det mulig være paa en Misforstaaelse af det brugte Udtryk. (Veth: Der taltes om Ubehageligheder). Naar det ærede Medlem siger, at det var en Ubehagelighed, kan det jo ogsaa opfattes som en Gabeau til Juristerne, at man ved at maatte være dem foruden i Udvalget blev fri for den Indsigts og Belæring, som man ellers blev udsat for ved deres Nærværelse. Det behøver ikke at forstaaes som en Ubehagelighed, og jeg vilde nødig have, at der skulde være nogen Misforstaaelse tilstede.

Dalsgaard: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Berg): Det ærede Medlem er ikke paa sin Plads. Jeg er jo i den Henseende meget liberal, men ærede Medlemmer vil ellers huse Forretningsordenens Bestemmelse om, at man taler fra sin Plads, med mindre man har faaet særlig Tilladelse fra Formanden paa Grund af andre Omstændigheder. Det ærede Medlem har Ordet.

Dalsgaard: Det væsentligste Argument, der fra de ærede Forslagsstilleres Side er anført for den Affattelse, de have foreslaaet i Stedet for Udvalgets, er jo, at de mene, at saa skulde det i flere Tilfælde blive overflødig at benytte Bankers, Sagføreres og Procuratorers Hjælp ved Laansøgernes Ordning. Jeg anerkjender denne gode Hensigt og anerkjender, at det er meget smukt af de tre Herrer, da de ere Procuratorer allesammen, at stille et saadant Forslag; det er meget uegennyttigt. Men hvordan dette bedre kan naas ved deres Forslag end ved den Redaktion, Udvalget har foreslaaet, det indser jeg ikke. Hvordan de Herrer kunne tro, at de ældre Kreditorer hellere ville kvittere, naar der staa det Ene, end naar der staa det Andet, det ser umuligt at forstaa. Men hvis den Affattelse, Udvalget har foreslaaet, kan berettigede Herredskontoret til at holde de nye Obligationer tilbage, indtil de gamle ere indleverede i kvitteret Stand, da vil jeg dog foretrække den anden Redaktion, men det tror jeg ikke, den kan.

Hansen (Ribe Amts 2den Valgfreds): Det har ikke været min Agt at tage Del i